

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:14
מוצאי שב"ק.....5:44
שיעורים כסדרן
נ"ך.....נחום ג - חבקוק א'
בבלי.....בבא קמא כ"ג
ירושלמי.....ערלה ט"ו
תוספתא.....שבת א'
רמב"ם.....אישות י"א

שעה 13, גליון 8 (628)

פרשת ויצא, י"ב כסלו, שנת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

טרעפּל נאָך טרעפּל

יעדער מענטש האט די פוחות און די מעגליכקייטן זייער שטארק מצליח צו זיין אויף דער וועלט. יעדער אויף זיין וועג קען אַנקומען צו די העכסטע און בעסטע זאכן. די סיבה פאַרוואס אַ מענטש איז נישט מצליח, איז נאר ווייל ער געבט אויף ווען עס גייט אויף אים אַריבער שוועריקייטן. ווען ער שפּירט אז עס גייט אים נישט אזוי ווי ער האט געפלאַנט, וועט ער אינגאַנצן אויפגעבן, און זיך נישט שטאַרקן צו גיין ווייטער. ווען מען האט אַבער דעם שכל און מען ווייסט אז דער לעבן גייט אייביג אזוי, עס זענען שטענדיג דא שוועריקייטן און שטרויכלונגען אויפ'ן וועג, מען דאַרף זיך נאר שטאַרקן עס איבערצוקומען, דאן וואלט דער מענטש קיינמאל נישט אויפגעגעבן, און דאס וואלט אים געברענגט צו די גרעסטע הצלחה. יעקב אבינו האט געזען אין חלום אַ "סלם" - אַ לייטער, וואס שטייט אויף דער ערד און גייט אַרויף ביז'ן הימל. דאס איז נישט נאר געווען דער חלום פון יעקב, נאר דאס איז אויך אינגער וועג-ווייזער. אלעס וואס עס האט פאַסירט מיט <<<<<<

א ווארט אויף די פּרשה

הלא ברחל עבדתי עמך וְלָמָּה רַמִּיתִּי, יעקב אבינו האט געזאגט פאר ל'כן האַרמי אז ער וועט אַרבעטן פאר אים זיבן יאר אז ער זאל אים געבן רחל פאר א ווייב, ל'כן האט אים אַבער אויסגעפאַסט און אים געגעבן לאַה אַנשטאט רחל.

מ'קען מסביר זיין וואס איז געווען די מחלוקת פון יעקב אבינו מיט ל'כן האַרמי, פאַרנוואס יעקב האט זיך געוואלט האבן רחל, און ל'כן האט געוואלט זיך געבן לאַה, לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן מ"ט) אז דער עיקר יצור טוב און יצור הרע זענען די מחשבות פונעם מענטש, ווען א איד טראכט גוטע און ערליכע מחשבות איז דאס דער יצור טוב, און פאַרקערט ווען א איד טראכט געפער שלעכטע געדאַנקען איז דאס דער יצור הרע.

און אזוי זעט מען אויך גאר אסאך פלעצער ווי דער רבי רעדט אַיבער די גרויסקייט און האַרבייט פון די געדאַנקען פון א מענטש, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן נ"א) אז פון יעדע מחשבה וואס א מענטש טראכט, ווערט פון דעם באשאפן גאַנצע זאכן, וואס בלייבן אויף אייביג, און דערפאַר דאַרף א איד זייער אַכטונג געבן אויף זיינע מחשבות, ער זאל פרויבירן נאר צו טראכטן פונעם אייבערשטן, נאר טראכטן פון גוטע זאכן, און זיך נישט לאזן פאַרדרייען דעם קאַפ פונעם יצור הרע וואס וויל אריינברענגען אין אים שלעכטע געדאַנקען.

דער פראבלעם איז אַבער אז דער מח לויפט זייער שנעל און ווילד, ס'איז זייער שווער צו האלטן דעם קאַפ אויפ'ן פלאץ צו טראכטן נאר פונעם אייבערשטן. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן ע"ב) אז אפילו אן ערליכער איד וואס וויל אַנוועקלויפן פון שלעכטע מחשבות, איז אים דאס זייער שווער, ווייל ווי מער ער פרויבירט צו אַנטלויפן פון די מחשבות, לויפן זיי אים פסדן נאך מער און מער, ווייל דאס איז די אטור פון די מחשבות אז וויפיל מ'פּרויבירט פטור צו ווערן פון זיי, אלץ מער לויפן זיי נאך דעם מענטש. עס הילפט נישט צו שאַקלען דעם קאַפ אַהער און אַהין, דאס נעמט נישט אַוועק די מחשבות פון קאַפ. און דער רבי פירט דאָרט אויס אז די איינציגסטע וועג פטור צו ווערן פון די שלעכטע מחשבות איז נאר צו גיין צו אַן אַמת'ער צדיק, און ער וועט אים געבן די ריכטיגע וועג און די ריכטיגע עצות ווי אזוי זיך צו הייליגן און רייניגן אז עס זאל נישט אריינקומען קיין שלעכטע מחשבות אין קאַפ. און דערנווייל, ווי לאנג מ'האט נאכנישט זוכה געווען צו דעם, זאל מען בכלל נישט קוקן אויף די מחשבות, מ'זאל לאזן די מחשבות ווייטער לויפן, און ווייטער טון גוטע זאכן, לערנען און דאווענען, מאכן געשעפטן און מסחר, און בכלל נישט טראכטן וועגן די שלעכטע מחשבות.

וואס איז די עצה וואס דער אמת'ער צדיק וועט געבן? ווייסן מיר דאך שוין וואס דעם רביניס עצה איז אויף יעדע זאך, די עצה איז תפלה, זיך אויסצונעמען צום אייבערשטן, אים דערציילן אלע שוועריקייטן וואס מ'גייט אריבער, נאר אזוי קומט מען אן צו יעדע גוטע זאך.

דאס איז שוין א זאך וואס מ'קען יא מער אַנכאַפן. די מחשבות זענען באהאלטן, מ'קען זיי נישט אַנטאַפן, זיי פלען זייער שנעל אַוועק פונעם מענטש ארויס פון קאַנטראָל. דאס מויל איז אַבער שוין יא מער און די הענט פונעם מענטש, אויב א מענטש זאל זיך שטאַרקן צו רעדן קאַנטראָל. דאס מ'קען טראַכטן, צו לערנען אסאך תורה מיט'ן מויל, דאן וועט דאס שוין אויסרייניגן אויף זיין מחשבה. מיט יעדע ווארט וואס א איד רעדט צום אייבערשטן, וואשט ער אויס זיין מח מער און מער, און אז ער וועט דאס אַנהאַלטן אזוי פאַר טעג און יאָרן, וועט ער צום סוף זוכה זיין צו ריינע און הייליגע מחשבות, צו טראכטן נאר פונעם אייבערשטן.

דער יצור אַרבעט דאך אויף אלע וועגן אַוועקצונעמען א איד פונעם אייבערשטן, און איינע פון זיינע וועגן איז אז ער פאַרשטעלט זיך ווי אן ערליכער איד, ער וויל נאר העלפן דעם איד זיין מער ערליך, און אויף דעם וועג נעמט ער אים אַוועק פונעם אייבערשטן. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן א') אז די סאָרט יצור הרע ווערט אַנגערופן "ל'כן", ער טוט זיך אן ווי א ווייטער מלאך, ער קומט מיט א שיינעם לבוש אזוי ווי ער וויל נאר העלפן דעם מענטש נענטער ווערן צום אייבערשטן.

"לאַה" איז מרמז אויף די מחשבות וואס זענען באהאלטן, ווי דער פסוק זאגט (דברים כ"ט, כ"ח) "הַצַּמְחָה לַיְהוָה אֵלֶיךָ וְלִקְרִיבֶיךָ", וואס איז די ראשי תיבות "לאַה". און "רחל" איז מרמז אויפ'ן דיבור, וואס דאס איז אן אַפּענע זאך וואס מ'קען מער זען און אַנטאַפן, ווי דער פסוק זאגט (בראשית ד', ו') "לִפְתַּח חַטְּמֹת רִבְכָּן", וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן מ"ט), ווי דער פסוק זאגט (מיקה ד', ה') "שֹׁמֵר פֶּתְחֵי פִּיךָ".

דער ל'כן האַרמי, דער ווייטער יצור הרע, וויל אַוועקנעמען דעם מענטש פונעם אייבערשטן מיט זיין פאַפּעריי, ער זאגט פאַר'ן מענטש אז דער עיקר זאל ער אַרבעטן אויף די מחשבות, צו האבן ריינע און <<<<<<

א גוט ווארט

מיט תפילה קען מען אלעס באקומען; דער רבי זאגט (ספר המידות, אות תפלה, חלק ב', סימן ט): "על ידי תפלה יכול לשנות זוגו הנכרז בשמים", דורך תפילה קען מען טוישן אפילו די שידוך וואס מען האט אויסגערופן אין הימל; אזוי ווי מיר זעען, אז לאַה האט געדאַרפֿט חתונה האבן מיט עשו הרשע, אַבער זי האט נישט געוואלט חתונה האבן צו אַזא רשע, האט זי געווינט, אזוי ווי עס שטייט (בראשית כט, יז): "ויעניי לאַה רבות" - פון אסאך וויינען, אז זי זאל נישט אַנקומען צו עשו; זי האט געבעטן דעם אייבערשטן אז זי וויל חתונה האבן צו א צדיק, צו יעקב אבינו. ביז דער אייבערשטער האט אויסגעהערט איר תפלה, זי האט חתונה געהאט מיט יעקב אבינו און זוכה געווען אויפצושטעלן די הייליגע שפּטים.

זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון תפילה; אויב מען בעט דעם אייבערשטן מען זאל האבן א מאן אן ערליכער איד, איז מען זוכה צו דעם. (עצתו אמונה מקץ תשע"ח)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

בעטן דעם אייבערשטן מיט רחמנות, נישט אז עס מוז זיין ווי איה וויל

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת ויצא, י"א כסלו, שנת תשפ"א לפרט קטן לכבוד מיינע טייערע חברים, תלמידי היכל הקודש ירושלים, שיהיו.

די וואך זענען מיר אין די פרשה זייער אסאך חיזוק אויף תפלה; יעדע וואך פון די הייליגע אבות און פון די הייליגע אמהות איז געווען נאר תפלה.

לאה האט חתונה געהאט מיט יעקב נאר ווייל זי האט אסאך געוויינט און געבעטן דעם אייבערשטן; כאטשיג איר שידוך איז געווען אנגעגרייט אז זי זאל חתונה האבן מיט עשו, אלע האבן געזאגט אז לאה וועט חתונה האבן מיט עשו און רחל מיט יעקב, דאך האט זי נישט אויפגעגעבן; זי האט געבעטן און געבעטן ביז זי האט באקומען יעקב אבינו.

דאס איז שטארקע חיזוק פאר אונז; "מעשה אבות - סימן לבנים" (ציון פתחיהא לך לך ט"ו), מיר דארפן נאכגיין אונזערע עלטערן. יעדע וואך וואס מיר דארפן, יעדע וואך וואס מיר ווילן, יעדע וואך וואס קוועטשט און טוט וויי - זאלן מיר נאר בעטן דעם אייבערשטן.

ווען מען בעט דעם אייבערשטן דארף מען וויסן ווי אזוי צו בעטן דעם אייבערשטן, מען קען נישט נעמען מיט געוואלד. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן קצח): "אסור לאדם לעמד עצמו על שום דבר, הינו שאסור להתעקש בתפלתו - שהקודש ברוך הוא יעשה לו דוקא את בקשתו וכו'"; א מענטש טאר זיך נישט איינעקשענען ביים אייבערשטן אז דער אייבערשטער מוז מיט אים טון ווי אזוי ער וויל, "רק צריך להתפלל ולהתחנן לפני השם יתברך ברחמים ותחנונים, אם יתן השם יתברך - יתן, ואם לאו לאו", נאר מען דארף בעטן דעם אייבערשטן מיט רחמנות, אזוי ווי מען בעט זיך ביי איינעם ער זאל רחמנות האבן; אז דער אייבערשטער וועט אים העלפן איז גוט, און אז ער וועט אים נישט נאכגעבן - איז נישט.

מיט דעם טייטשט דער רבי וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן (אבות ב, יג): "אל תעש תפלתך קבע", קבע איז א לשון פון גזלה, אזוי ווי עס שטייט (משלי כב, כג): "אקבע את קבציהם נפש" - הינו שכל מה שהוא מבקש, הן פרנסה או בנים או שאר צרכים, אסור להתעקש ולעמד עצמו בתפלתו, שדוקא יעשה הקודש ברוך הוא את תפלתו", ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף פרנסה, אויף קינדער אדער אנדערע געבעטן, טאר מען זיך נישט איינעקשענען אז עס מוז זיין אזוי ווי ער וויל, "כי זה הוא תפילת קבע, שלוקח הדבר בחזקה בגזלה, רק תפילת רחמים ותחנונים כנ"ל".

מיט דעם קען מען שוין פארשטיין פארוואס יעקב אבינו האט זיך אויפגערעגט אויף רחל; לכאורה רחל האט דאך געטון וואס א איד דארף טון, רחל האט געבעטן יעקב'ן (בראשית ל, א): "הכה לי בנים", געב מיר קינדער; דאס דארף דאך א איד טון, גיין צו א צדיק בעטן א ברכה פאר קינדער. רש"י זאגט, אז רחל האט געטענה'עט צו יעקב: "דיין טאטע יצחק האט געדאווענט און געבעטן דעם אייבערשטן פאר רבקה, פארוואס בעטסטו נישט פאר מיר? שטעלט זיך א שטארקע פראגע, פארוואס האט זיך יעקב אויפגערעגט (שם, ח): "ויחר אף יעקב ברחל", זי האט דאך געטון וואס מען דארף טון, די הייליגע חכמים זאגן (בבא בתרא טו, א): "כל שיש לו חולה בתוך ביתו", ווער עס האט א צרה אין שטוב, "ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים", זאל גיין צו אן ערליכער איד ער זאל בעטן פאר אים!

מוהר"א ש' זאגט, יעקב אבינו האט וויי געטון ווען רחל האט געזאגט: "ואם אין - מתה אנכי", אויב האב איה נישט קיין קינדער בין איה א טויטע; אזוי רעדט נישט א איד! די ערשטע בקשה האט זי זייער שוין געזאגט: "הכה לי בנים", בעט פאר מיר איה זאל האבן קינדער, אזוי דארף מען טון; מען דארף בעטן דעם אייבערשטן און מען דארף בעטן דעם צדיק זאל מתפלל זיין, אבער "ואם אין - מתה אנכי" - אויב נישט בין איה א טויטע? ! אויב נישט איז עק וועלט? ! א איד דארף וויסן "אויב נישט" - וועל איה ווייטער לעבן, "אויב נישט" - וועל איה ווייטער זיין פרייליך; ווען מען בעט דעם אייבערשטן קען מען נישט נעמען מיט געוואלד.

שטארקט איה מיט תפלה והתבודדות; גייט יעדן טאג אביסל זיך אויסגיטן דאס הארץ פאר'ן אייבערשטן, בעטס אים ברחמים ובתחנונים ער זאל רחמנות האבן, בעטס אים וואס איר דארפט, און אויב מען זעט נישט די שועה זאל מען ווייטער אנגיין אין לעבן, זיך שטארקן און זיין פרייליך.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן העלחה אין אלע ענינים. א פרייליכן שבת.

די הייליגע אבות, איז א סימן פאר אונז, און לערנט אונז דעם וועג ווי אזוי מיר זאלן אויך קענען מצליח זיין, אזוי ווי דער הייליגער רבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע זאגט איז זיין תפלה: "ומדרגה למדרגה תעלנו, שנזכה לבוא למעלת אבותינו הקדושים, אברהם יצחק ויעקב" - ער בעט דעם אייבערשטן אז ער זאל גיין העכער און העכער, ביז'ן זוכה זיין צו די מדרגות פון די הייליגע אבות, אברהם יצחק און יעקב. אפילו ווען א איד ליגט ממש אין דער ערד, ער שפירט אז ער איז ממש גארנישט ווערד, ער פילט אז ער איז ממש דער נידעריגסטער מענטש אויף דער וועלט, דארף ער אבער וויסן און געווענען אז דארט אויף דער ערד שטייט א גרויסער לייטער ביז'ן הימל, ער דארף זיך נאר צוזאמנעמען און אנהויבן ארויפקריכן אויפ'ן לייטער, און דאן וועט ער אנקומען ביז'ן הימל אריין.

ווי אזוי קריכט מען ארויף דעם לייטער? שטייט אין זהר הקדוש (ח"ג רס"ו י"א) אז "סולם" איז בגימטריא "קול". דער קול פונעם מענטש, דאס איז דער לייטער. בלויז מיט'ן קול אליין, קען מען ארויפקריכן און אנקומען צו די העכסטע און בעסטע שטאפלען אין לעבן.

כאפ דיך און פאל נישט אראפ

איידער רבי נתן איז געווארן מקורב צום הייליגן רבי'ן, איז ער געווען ביים הייליגן קדושת לוי זי"ע. איינמאל איז ער געזינן אינאיינעם מיט די חסידים ביי מלוה מלכה, מען האט געמאכט דארט א גורל ווער עס זאל גיין קויפן בייגעלעך פאר די סעודה, און דער גורל איז געפאלן אויף רבי נתן. רבי נתן איז געגאנגען צום בעקער, אויפ'ן וועג איז ער אבער געווארן זייער אדרביטערט, ער האט זיך שטארק געוואלט זיין נאנט צום אייבערשטן און זיין אמת'ער ערליכער איד, און ער האט אנגעהויבן טראכטן מיט ביטערניש: "צוליב דעם בין איה באשאפן געווארן? צו קויפן בייגעלעך?" ער האט נישט געקענט גיין ווייטער צו קויפן די בייגעלעך. ער איז געגאנגען אין עפעס א ליידיגן בית המדרש אין די ווייבער שול, ער האט גענומען א תהלים און אנגעהויבן צו זאגן און זייער וויינען, ער האט באמת געוואלט זיין אן ערליכער איד. ער איז אנגעקומען ביז קאפיטל נ' מיט גרויסע בכיות, פון גרויס אויסמוטשעניש האט ער איינגעדרימלט.

ער האט גע'חלומ'ט ווי ער זעט א גרויסע לייטער ביז'ן הימל און ער פרובירט ארויפצוקריכן אויפ'ן לייטער. ער איז ארויף עטליכע טרעפ, און ער איז צוריק אראפגעפאלן, ער האט נאכאמאל פרובירט ארויף צו קריכן, ער איז אבער אלץ צוריק געפאלן, ער האט פרובירט מיט שטערקערע כוחות צו קריכן נאך העכער אויפ'ן לייטער, ער איז אבער ווייטער אראפגעפאלן. ווי העכער ער איז געקראכן, אלץ שטערקער איז געווען דער קלאפ ווען ער איז געפאלן. ביז ער איז ארויפגעקראכן נאך הויך, און דאן איז ער געפאלן מיט א שטארקע קלאפ, און ער האט אויפגעגעבן... מער קען ער נישט.

און דאן האט ער געזען ווי איינער שטייט פון אויבן און שרייט אראפ צו אים: "דאפע זיך, און האלט זיך!" - קריך און האלט זיך שטארק אן!

דאס איז געווען אומגעפער א יאר איידער ער איז געקומען צום רבי'ן. ווען ער איז אנגעקומען צום הייליגן רבי'ן האט ער דערקענט אז דער רבי איז געווען דער וואס האט אים דאן מחזק געווען און געשטארקט אז ער זאל נישט אויפגעבן קיינמאל, נאר קריכן און זיך דערהאלטן מיט אלע כוחות.

דערנאך האט האט דער רבי ארויסגענומען אויף א שפאציר, רבי נתן האט זיך אויסגעווענדט פאר'ן רבי'ן אלעס וואס ליגט אים אויפ'ן הארץ, דער רבי האט ארויפגעלייגט די האנט אויף זיין אקסל און אים געזאגט: "נאך דעם אלעם איז גוט ווען מען רעדט זיך אויס צום אייבערשטן אזוי ווי מער רעדט זיך אויס צו א גוטער פריינד". דאן האט רבי נתן פארשטאנען דעם חלום, וואס דער וועג איז ווי אזוי מען קען זיך דערהאלטן און ארויפקריכן אויף דעם שווערן לייטער-לעבן, דורך דעם וואס מען געוואוינט זיך צו צו רעדן שטענדיג צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, זיך אויסצווענדן צום אייבערשטן אלעס וואס מען גייט אריבער שוועריקייטן ברוחניות ובגשמיות, דאס געבט די כח און שטארקייט פאר'ן מענטש איבערצוקומען אלע סארט שוועריקייטן און ארויפקריכן טרעפל נאך טרעפל ביז'ן אנקומען צו די העכסטע שטאפל פון העלחה.

שאלות ותשובות ברסלב

איר רעדט קיינמאל נישט פון געלט, האט איר די רייכסטע ישיבה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל אייך נאכאמאל באדאנקען פאר אייערע הערליכע שיעורים וואס געבט מיר לעבן מיט חזיון און מאכט אז איך זאל זיך קיינמאל נישט קיינאש זיין.

איך האב פונקט יעצט געליינט (מקובל קוד) ווי איר שרייבט אז איר זענט אריין אין גרויסע חובות, וואס דאס טוט מיר זייער שטארק וויי, ווייל איר טוט דאך אויף פאר אזוי סאך מענטשן וואס איר קענט אפילו נישט (אזוי ווי איך), און איר דערמאנט נישט קיין ווארט קיינמאל אז דער וואס וויל קען ארויס העלפן מיט א קליינע נדבה.

ביי יעדע אנדערע פלאץ, איז איינע פון די ערשטע זאכן: "אפער קענט איר געבן עפעס געלט פאר די מוסדות?" און דא וואס איך האב שוין אויסגעהערט אלע שיעורים, האב איך נישט געהערט איר זאלט דערמאנען א ווארט וועגן געלט, מען קען מיינען אז דאס איז די רייכסטע ישיבה אויף דער וועלט.

איך בעט אייך אויב איר קענט ביטע מודיע זיין וואו מען קען רופן איבער צו געבן נדבות פאר די מוסדות.

א גרויסן ישר כח פאר אלעס, מיט קיין שום געלט אין די וועלט קען איך נישט אויסדריקן מיין דאנקבארקייט פארן ראש ישיבה.

א געזונטן ווינטער.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת חיי שרה, י"ט מר-חשוון, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך האב זייער הנאה צו הערן אז דו ביסט זיך מחזק מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן; דער רבי האט עצות פאר אלע פראבלעמען, בעיקר איין עצה וואס העלפט אויף יעדע איינציגע פראבלעם - 'התבודדות', אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען אויסצורעדן זיין הארץ צום אייבערשטן און אים אלעס דערציילן.

תכמינו זכרונם לברכה זאגן (סנהדרין קי) אז קרח האט געהאט דריי הונדערט אייזלען וואס האבן געטראגן בלויז די שליסלעך פון זיינע אוצרות, אזוי רייד איך קרח געווען; איך האב געהערט פון א ברסלב'ער חסיד זייער א שיינער פשט אויף דעם מאָר חז"ל, שליסלעך זענען אזוי ווי עצות. ווען מען האט א פארמאכטע פלאץ, מען איז אין א מצב וואס מען ווייסט נישט וואס צו טון, איז אן עצה אזוי ווי א שליסל וואס מען קען זיך אריין באקומען אין יעדע סארט פארמאכטע פלאץ. קרח האט געהאט דריי הונדערט עצות, פאר יעדע פראבלעם האט ער געהאט אן אנדערע דמיון, אבער משה רבינו האט געהאט איין מייסטער שליסל - 'תפילה'; מיט דעם שליסל קען מען ארויס גיין פון יעדע פארמאכטע צרה.

ווען א מענטש געוואוינט זיך צו, יעדע זאך וואס עס באדערט אים בעט ער דעם אייבערשטן, דארף ער נישט קיין דריי הונדערט אייזלען וכו', ער האט איין שליסל 'התבודדות', וואס דאס איז אזוי ווי א מייסטער שליסל, מען קען אריין גיין וואו מען וויל, און ארויס גיין פון יעדע פראבלעם וואס מען זאל נאר האבן.

דו שרייבסט מיר אז דו האסט געמיינט אז מיר זענען די רייכסטע קהילה וכו'; וויסן זאלסטו אז מיר זענען טאקע די רייכסטע קהילה. אין היכל הקודש לערנען אלע, נישט קיין חילוק יונג אדער אלט. יעדן איינציגן מען זאגט, מקרא, משנה און גמרא. סיי קיינער, סיי בחורים און סיי איינגעלייט.

תכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ט): "אמר רב הונא בר יהודה אמר רבי אמי, לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום,

<<<<<

דער לייטער איז טאקע זייער שווער און הויך, מען דארף אבער נאר קוקן אויף איין טרעפל אויפאמאל. אויב קוקט מען גלייך ארויף ביז אויבן, קען מען ווען צעבראכן אז מען האט נאך אזוי סאך ארויפצוקריכן, ווען מען אבער נאר אויף איין טרעפל אויפאמאל איז עס פיל גרינגער. און ווען מען האלט זיך אין איין צוריק אראפגליטן, דארף מען זיך אבער שטארקן און אנהויבן נאכאמאל צו קריכן. דאס איז דער לעבן פון א מענטש. מען קען נישט קוקן אויף די דירקפעלער, מען דארף נאר פרובירן נאכאמאל און נאכאמאל, און אויב וועט מען נישט אויפגעבן, וועט מען זיכער מצליח זיין.

דער קול איז די טרעפ פונעם לייטער. דער אייבערשטער האט אונז געגעבן א געוואלדיגע מתנה - די מויל. מיט דעם מויל וועלן מיר ארויפקריכן צו די העכסטע שטאפל, און מיט דעם מויל וועלן מיר אריבער קריכן אלעס סארט שוועריקייטן. צדיקים זאגן (ענין ודע קודש פרשת ויצא) אז דער ווארט קול איז אזוי ווי א לייטער. עס הויבט זיך אן מיטן "ק" וואס שטייט זיין פיסל שטייט טיף אונטן אויף דער ערד, און ענדיגט זיך מיטן "ל" וואס זיין טרעם שטארט ארויס הויך אויף ארויף. דער קול פירט דעם מענטש פון די טיפסטע פלעצער, ביז צום העכסטן פלאץ.

דער לייטער איז נישט נאר דער "קול" פון תפלה, נאר אויך דער "קול" פון תורה. חז"ל זאגן (בראשית רבה טו, ט) אויפ'ן פסוק (בראשית טו, כב) "הקול קול יעקב והיזים ידו עשו" - ווי לאנג דער קול פון יעקב, די אידן, ווערט געהערט אין די בתי פנסיות און בתי מדרשות, קענען די הענט פון עשו זיי גארנישט שלעכטס טון. דער פסוק זאגט "הקול קול" - עס זענען דא צוויי סארט קולות וואס העלפן דעם מענטש, דאס איז דער "קול תורה" און דער "קול תפלה". ווען א מענטש זעט אז די הענט פון עשו האבן אים אריינגעכאפט, ער זינקט טיף אין די שלעכטס פון עשו, דארף ער אנהויבן צו נוצן די קולות פון תורה און תפלה, און דאן וועלן זיי נישט האבן קיין שום שליטה אויף אים.

וואו מען גייט נאר

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן י"ח) אז דער דיבור ווערט אנגערופן "אם הבנים". אין קבלה ווערט דאס רעדן פונעם מענטש אנגערופן אזוי ווי א מאמע. דאס לערנט אונז אז אזוי ווי א מאמע לאזט קיינמאל נישט איבער איר קינד. וויפיל דאס קינד זאל זיך נאר פארשמירן און זיך צוקלאפן, וועט די מאמע נאכאלץ אייביג זיין צו זיין האנט און ארויסהעלפן, אים אפּוואשן, אויפהויבן, און שיין אנטון.

די זעלבע איז דאס רעדן. ווען א מענטש רעדט שטענדיג צום אויבערשטן. וועט דאס מיטגיין מיט אים סיי וואו אימער. אפילו ווען דער מענטש וועט זיך פארשמירן מיט די ערנסטע זאכן, וועט דאס רעדן צום אייבערשטן מיטגיין מיט אים, און אים ארויסשלעפן פון סיי וועלכן פראבלעם.

מען דארף אבער האבן אסאך געדולד. מען קען נישט אויף איינמאל ארויף טאנצן פון אונטן ביז צום העכסטן טרעפל אויפ'ן לייטער. מען קען נישט אין איין מינוט ארויסגיין פון אלע שוועריקייטן, פון אלע צרות און פראבלעמען. מען דארף גיין צושטייטלעך טרעפל נאך טרעפל. מען בעט און מען בעט דעם אייבערשטן נאכאמאל און נאכאמאל אויף יעדע זאך, און אזוי ווערט מען צוביסלעך געהאלפן מער און מער. אויב וויל מען ארויפאנאן עטליכע טרעפ אויף איינמאל, קען מען זייער גינג אראפפאלן און זיך זייער שטארק צוקלאפן, און דאן קען מען פארלירן די מוט אנצוהויבן נאכאמאל מיט א פרישקייט.

ביי תפלה דארף מען האבן אסאך סבלנות און אריכת אפים. דער פסוק זאגט (ישעיהו מה, ט) ותהלתי אחסם לך, זאגט אויף דעם דער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ב) אז תפלה ווערט אנגערופן די נאז, די נאז ווייזט אויף "אריכת אפים", מען דארף האב געדולד און אויסווארטן אויף די ישועה, אבער סוף כל סוף וועט די ישועה זיכער אנקומען.

וואויל איז דעם וואס דערהאלט זיך שטענדיג. ער הערט נישט אויף צו בעטן דעם אייבערשטן, וועט ער זיכער זען צום סוף די גרויסע ישועה, ער וועט אנקומען צו וואס ער דארף אנקומען אויף די וועלט, און עס וועט אים זיין גוט אויף אויף יענע וועלט.

(שיחות מוה"רא"ש לפרשת ויצא)

>>>>> א ווארט אויף די פרשה

הייליגע מחשבות, צו טראכטן נאר פונעם אייבערשטן. פון אויבנאויף זעט דאס אויס ווי א גוטע זאך, דער פראבלעם איז אבער אז דער מענטש וועט קיינמאל נישט אנקומען צו דעם, ווייל מ'קען נישט ארבעטן גלייך אויף די מחשבות. דערפאר האט ער געוואלט געבן קודם לאה וואס איז מרמז אויף די מחשבות.

יעקב אבינו האט אבער געוואוסט דעם אמת, אז כּדי צו ווערן אן אמת'ער ערליכער איד, כּדי אז דער מוח זאל טראכטן נאר פונעם אייבערשטן, מוז מען אנהויבן קודם מיט'ן מויל, דערפאר האט ער דוקא געוואלט האבן רחל, וואס איז מרמז אויפ'ן מויל.

דעריבער דארף א איד זיך שטארקן מיט'ן מויל, נישט קיין חילוק וואס זיין קאפ און מוח טראכטן, אפילו ער איז נאך געפאנגען ביים יצר הרע, זיין מוח טראכט ליידיגער נאר פון שלעכטע זאכן, זאל ער אבער נוצן זיין מויל צו רעדן נאך א ווארט און נאך א ווארט צום אייבערשטן, זיין מויל זאל זאגן נאך און נאך ווערט ער נישט אויפגעבן, נאר רעדן און רעדן מען נישט וואס דאס טוט אויף, אויב אבער וועט ער נישט אויפגעבן, נאר רעדן און רעדן נאך און נאך גוטע זאכן, וועט צום סוף זיין מוח זיך אויסלייטערן, ער וועט אנהויבן טראכטן נאר פונעם אייבערשטן, און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד.

(תוך הנמל ויצא תשס"א)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' בר מצוה פון אייניקל פון הרב הצדיק ר' יצחק לעזער שליט"א אין שטעטל

פאראנגענעם ליל שישׂי איז פארגעקומען א געהויבענע שמחת בר מצוה אין שטעטל ווען הרה"ג ר' יעקב לעזער שליט"א פון די חשובע תלמידי חכמים אין שטעטל האט בר מצוה געמאכט זיין חשובע זון נ"ו. דער בר מצוה איז פארגעקומען אויף א באשיידענע פארנעם, עס איז געווען א מסיבה שתלמידי חכמים מסובים בא, עס האבן זיך באטייליגט די חשובע זיידעס, בראשם הרב הצדיק ר' יצחק שליט"א דער רב פון קהילת היכל הקודש אין יבנאל און הרב ר' מרדכי יונה שיק שליט"א, אזוי אויך האט דער ראש ישיבה שליט"א פארגעלערענט דער וועכענטליכע ליל שישׂי שיעור די וואך אין שטעטל, כדי ער זאל זיך קענען באטייליגן ביים בר מצוה.

דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט אין זיין בריוו די וואך איבער זיין גרויסע שמחה אז ער האט זיך געקענט באטייליגן ביים שמחה "די וואך ליל שישׂי האב איך געגעבן די שיעור אין שטעטל. איך בין ארויסגעפארן אויף א שמחה, א בר מצוה פון משפחת יעקב לעזער, אויך דער זיידע הרב רבי יצחק שליט"א איז געקומען פון יבנאל; איך האב זיך זייער געפרייט זיך צו טרעפן מיט אים".

אזוי אויך שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א זיינע שטארקע הכרת הטוב געפילן צום זיידן הרב הצדיק ר' יצחק שליט"א "רבי יצחק שליט"א איז געקומען פון יבנאל קיין אמעריקע, עס איז געווען א מסיבה פאר זיינע הייליגע מוסדות. איך האב זייער הנאה געהאט צו זיין דארט, איך קום אזויפיל הכרת הטוב פאר רבי יצחק שליט"א, ער האט מיר אלע יארן אזוי מחוקק געווען; ווען איך בין אריבער מייענע זויערע יארן אין היכל הקודש וכו' וכו' האט רבי יצחק שליט"א מיך זייער מחוקק געווען. איך האב זייער ליב תלמידי היכל הקודש, עס איז ממש וואס דער רבי זאגט (חי מוה"ק סימן רצב): "העולם ראו שיתמחו עצמנו על האהבה שבגיננו", די וועלט וועט זיך וואונדערן אויף די ליבשאפט וואס וועט זיין צווישן ענק; וואס זאל איך דיר זאגן, ביי תלמידי היכל הקודש זעט מען עס; איין ווארט קען מען זאגן: "אשרינו".

אויך האבן אנשי שלומינו א שטארקע הכרת הטוב צו די עלטערן פון די בר מצוה בחור וועלכע געבן זיך אוועק טאג און נאכט פאר אנשי שלומינו, הרב ר' יעקב שליט"א איז פון די אויסגערופענע תלמידי חכמים אין כולל וואס איז עוסק בתורה יומם ולילה און יעדע הלכהדיגע פראיעקט אין שטעטל ווערט אויסגעארבעט דורך די תלמידי חכמים. אזוי אויך מרת לעזער תחי' געבט זיך אוועק פאר די טייערע קינדערלעך זייענדיג די מנהלת אין מיידל שולע, און באגלייט די קינדער און די טיטשערס אז די מוסדות זאלן קענען ארויסגעבן שיינע פירות קינדער וואס זענען יראי ה' בעלי מידות טובות און געזונטע עקרת הבית און מאמעס וואס קענען ווייטער ציען ערליכע אידישע דורות.

זאל דער אויבערשטער העלפן אז די עלטערן און די זיידעס זאלן ווייטער זען נאר אידיש נחת ביי אלע זייערע קינדער און אייניקלעך אמן.

שפל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכים לו ימיו ושנותיו, ווער עס איז מעביר סדרה יעדע וואך האט אריכות ימים; אין היכל הקודש איז געדין טאג א טאג, מען האט אריכות ימים - אסאך טעג, מען זוכט נישט קיין תירוצים אויף נישט צו לערנען, "היינט איז ערב"; "מארגן איז מאצטא"; "איבערמארגן איז פארנואלקנט"; "איינער זעכטן איז געווען א שמחה"; נאר מען לעבט מיטן טאג, געדן טאג איז א טאג, געדן טאג לערנט מען אביסל מקרא, שנים מקרא ואחד תרגום, געדן טאג לערנט מען חומש רש"י, מען האט ממש אריכות ימים.

נאך זאגן חכמינו זכרונם לברכה (שפת כח): "ובביתי אין לחם ואין שמלה - זה שאין בידו לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד", ווער איז אן ארעמאן? איינער וואס לערנט נישט קיין מקרא, ער לערנט נישט קיין משניות, און נישט קיין גמרא; א מענטש דארף לעבן מיט תכלית, מען דארף געדענקען אז עס איז דא א מצויאות וואס רופט זיך "גוסס", עס איז דא א מצויאות ווי א "בית הקברות", דארט זעמט מען מיט נאר דאס ביסל תורה וואס מען האט זיך אנגעגרייט; תלמידי היכל הקודש זענען גרויסע עשירים, יעדער תלמיד האט שוין זוכה געווען צו מסים זיין לכל הפחות איין מאל כל התורה כולה; תמשה חומשי תורה, נביאים וכתובים, ששה סדרי משנה, תלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי, ששה סדרי תוספתא, רמב"ם, טור, שלחן ערוך, מדרש רבה, מדרש תנחומא, וזהר הקדוש, ותיקונים, ליקוטי מוה"ר, ליקוטי הלכות וכו' וכו'; דאס איז אן אייביגע עשירות.

רבי נתן זכרונם לברכה האט געזאגט: "איך שרייב מיינע ספרים נאר פאר א מענטש וואס טראכט: איין טאג וועל איך זיין א גוסס און א נפטר, איך וועל ליגן אויף דער ערד מיט די פיס צום טיר, איינער וואס טראכט נישט אז איין טאג וועט ער שטארבן און ליגן אויף דער ערד מיט די פיס צום טיר - איז ביי מיר חשוב אזוי ווי א בהמה, וואס לעבט, עסט, שלאפט, און ווייסט נישט וואס דער סוף איז".

מוהרא"ש זכרונם לברכה איז אמאל געפארן צו א שמחה, אויפן וועג פארנדיג אהין, האט דער דרייווער אנגעצויגן פאר מוהרא"ש דעם ניגון: "מיט וואס? מיט וואס? מיט וואס וועט מען קומען אויף יענע וועלט..." (עס איז דא א ברסלב'ע קאסעטע וואס האט דערויף דעם ניגון), דער ניגון גייט ווייטער: "נישט קיין חצות, נישט קיין תפילה בכת, נישט קיין תיקון הברית - מיט וואס וועסטו קומען אויף יענע וועלט..." יענע וואך ביים שיעור ליל שישׂי האט מוהרא"ש געזינגען דעם ניגון און אויסגעפרט: "מיט וואס? מיט וואס? מיט וואס וועט מען קומען אויף יענע וועלט; מיט מיינע פרקים משניות, מיט מיינע דפים גמרא, מיט מיינע דיבורים וואס איך רעד יעדן טאג צום אייבערשטן, מיט שחרית מנחה מעריב, מיט דעם וועל איך קומען אויף יענע וועלט".

דערפאר, זע דו אויך אויס צו ניצן דייע טעג און יארן, אז דו זאלסט נישט דארפן זינגען אויף דער עלטער דעם צעבראכענעם ניגון: "מיט וואס וועל קומען אויף יענע וועלט".

ליידער מוז איך דיר זאגן, אז אפילו אין ברסלב אליין רעדט מען אויף נישט פון תכלית, אז מען זאל יעדן טאג אריין כאפן מקרא, משנה, גמרא וכו', בשעת דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כח): "ראוי לאדם שיעבור וילף בזה העולם בכל הספרים הקדושים, וללמד כולם כדי שיהיה בכל מקום, א מענטש זאל לערנען אלע ספרים וואס עס זענען פארהאן, ער זאל זיין באקאנט איבעראל, כ"מו שנמצא השרים הגדולים שהולכים ועוברים במדינות, ומציאים הוצאות רבות על זה כדי שיוכל אחר פן להתפאר ולומר שהיה במדינות, אזוי ווי מיר זעען, אז מענטשן געבן אויס אסאך געלט ארום צו פארן אויף די גאנצע וועלט, כדי זיי זאלן זיך קענען נאכדעם בארימען: "איך בין געווען דא און דארט", כ"מו פן, ראוי שיהיה האדם בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקום, דהיינו בכל הספרים הקדושים", אזוי אויך זאגט דער רבי, זאל א מענטש לערנען אלע ספרים, כל התורה כולה, כדי ער זאל זיך קענען בארימען אויבן אין הימל: "איך בין געווען איבעראל", וילעתיך בעולם הבא מזכירין אותו כל מה שלמד בעולם הזה, און אויבן אין הימל לערנט מען מיטן מענטש אלעס וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען בזה העולם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאל אלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן. (עצתו אמונה תי' שדה תשע"ח)

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידרס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

נוסח תפילת שבת

הערט אריינגעזינגען די שבתדיגע נוסח התפילה שיינ און הארציג **קול ברסלב** **212-444-9191** 1,6,4

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה **משה בלוי** הי"ו צו זיין חתונה למזל טוב עב"ג בת הר"ר **נתן רוזנבערג** שליט"א *** מו"ה **ישראל דוד העסקעל** הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב ***

קוואל פון חיזוק (פריוען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך **845-351-9060 / 212-444-9169** ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך **845-351-0910 / 212-444-9191** ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל **breslevcenter@gmail.com**